

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуменюка Віталія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 79³ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, частини третьої статті 8 Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“

Київ
8 вересня 2026 року
№ 212-2(I)/2026

Справа № 3-192/2026(407/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуменюка Віталія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 79³ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами, частини третьої статті 8 Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“ від 7 червня 2018 року № 2447–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 24, ст. 212) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Барабаша Ю.Г. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гуменюк В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 38, частинам першій, другій статті 43 Конституції України (конституційність) частину четверту статті 79³ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402), частину третю статті 8 Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“ від 7 червня 2018 року № 2447–VIII зі змінами (далі – Закон № 2447).

Згідно з частиною четвертою 79³ Закону № 1402 „Вища кваліфікаційна комісія суддів України:

1) на підставі поданих документів встановлює відповідність особи вимогам до кандидата на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або судді Верховного Суду та формує його досьє. Відповідність особи критеріям компетентності, доброчесності та професійної етики встановлюється Комісією під час проведення її кваліфікаційного оцінювання як кандидата на посаду судді;

2) проводить кваліфікаційне оцінювання кандидата на посаду судді апеляційного, вищого спеціалізованого суду або судді Верховного Суду;

3) проводить спеціальну перевірку стосовно кандидатів на посаду судді, допущених до етапу дослідження досьє та проведення співбесіди кваліфікаційного оцінювання, відповідно до статті 75 цього Закону. Результати спеціальної перевірки враховуються при ухваленні рішення Комісії за результатами кваліфікаційного оцінювання;

4) за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидатів на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або судді Верховного Суду ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності таких кандидатів здійснювати правосуддя у відповідному суді, визначає рейтинг для участі у конкурсі кандидатів, які підтвердили здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді, визначає переможця конкурсу на зайняття вакантної посади

судді у відповідному суді та ухвалює рішення про рекомендацію або про відмову в наданні рекомендації про призначення кандидата на посаду судді“.

Відповідно до частини третьої статті 8 Закону № 2447 «з метою допуску до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на зайняття посади судді Вищого антикорупційного суду кандидат на посаду судді подає до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України крім документів, визначених Законом України „Про судоустрій і статус суддів“, також документи, які підтверджують дотримання вимог, передбачених частиною другою статті 7 цього Закону, а також заяву про відсутність обставин, зазначених у частині четвертій статті 7 цього Закону».

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Гуменюк В.В. виявив намір взяти участь у доборі на посаду судді Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС) та подав документи для участі у конкурсі, оголошеному Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі – ВККС) рішенням від 3 червня 2025 року. ВККС відмовила Гуменюку В.В. в допущенні до проходження кваліфікаційного оцінювання та участі у конкурсі, оскільки він не подав заяву про відсутність обставин, зазначених у частині четвертій статті 7 Закону № 2447. Гуменюк В.В. звернувся до Верховного Суду як суду першої інстанції з позовом до ВККС про визнання протиправними та скасувати рішення ВККС, зобов'язати ВККС допустити до проходження кваліфікаційного оцінювання та участі у конкурсі на зайняття вакантних посад суддів ВАКС.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду рішенням від 25 лютого 2026 року у задоволенні позову Гуменюка В.В. відмовила.

Велика Палата Верховного Суду постановою від 13 травня 2026 року апеляційну скаргу Гуменюка В.В. залишила без задоволення, а рішення колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 25 лютого 2026 року – без змін.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 1402 та Закону № 2447 суперечать Конституції України „в тому аспекті, в якому вони, імперативно виключаючи можливість врахування прямих електронних доказів технічної втрати документа самою системою, не передбачають права кандидата на посаду судді усунути такий недолік у розумний строк після його виявлення, чим встановлюють безальтернативний наслідок у вигляді відмови в допуску до участі в конкурсі“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За Основним Законом України кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених Конституцією України, та у порядку, визначеному законом (частина четверта статті 55); Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є

прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (абзац перший частини першої, частина четверта статті 77).

Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Гуменюк В.В. не навів належного обґрунтування тверджень щодо неконституційності частини четвертої статті 79³ Закону № 1402 та частини третьої статті 8 Закону № 2447 в оспорюваному ним аспекті, а лише висловив незгоду з законодавчою вимогою щодо неможливості допущення до кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на зайняття посади судді ВАКС у разі неподання всіх необхідних документів, передбачених чинним законодавством, а також із судовими рішеннями у його справі.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що незгода з судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів) [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 24 червня 2019 року № 40-у(II)/2019, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022].

Отже, конституційна скарга Гуменюка В.В. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

П О С Т А Н О В И Л А :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуменюка Віталія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 79³ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року зі змінами, частини третьої статті 8 Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“ від 7 червня 2018 року № 2447–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**